

grmelo, ko je snežna masa potegnila za seboj v globino še vse drugo, kar ni bilo dovolj trdno. Tako sem občudoval te dokaze minljivosti v »večnih« gorah in spet premišljal, komu vse bi utegnila koristiti taka šola s terapijo v naravi ...

Z Vršaca sem se vračal kar naravnost navzdol med rušjem proti Ravnemu dolu po sledih gamjsjega tropa. Ko pa so te sledi nenadoma zavile ostro desno (in šele po kakih petdeset metrih so se spet usmerile navzdol), si nisem prav nič pomišljal in sem jim sledil. Šele globoko spodaj, ko sem bil že spet na svojih sledih, sem lahko videl, zakaj sem, kot že tolikokrat prej, pravilno ravnal, ko sem zaupal živalim: če bi bil nadaljeval po svoje naravnost navzdol, bi prišel do širokega skoka, kar bi pomenilo spet mučno gaženje nazaj na greben na zanesljivo sled. ○

Spomin

Zvonko Čemažar

Bela kočica v dolin'ci,
poleg nje vodnjak,
a pred hišico planinci –
vsak gora junak.

Pri vodnjaku glej mladenko,
lice ji žari:
res prijetno za Gorenjko,
če obisk dobi.

Šel sem mimo, ko sijalo
sonce je z višin:
zopet cvetje je pognalo,
lep ostal spomin.

Bovški Matterhorn

Dvakrat na Svinjaku v barvah jeseni

Besedilo: Pavel Pavlovec

Vsakokrat, ko me je pot zanesla na Bovško, je pritegnil mojo pozornost hribovit rog, ki na jutranji strani Bovca kipi v višave. Ta konicasti hrib, Svinjak (1653 m), ki mu zaradi podobnosti pravijo tudi bovški Matterhorn, se mi je »izmikal« vse do jeseni, ko smo koprski »viharniki« zapicili oči vanj in ga družno vzeli na »muho«.

Enkrat je zmagalo grše, drugič lepše ime

Z našim planinskim vodnikom Matjažem sva se lepega septembrskega dne odpravila na ogled. Za vasjo Kal – Koritnica sva v bregu naletela na prijaznega starejšega moža, ki je pasel svojo kravico – in kot kaže, tudi osamelost in dolgočasje, saj se je razgovoril kot za stavo. Z Matjažem sva med drugim zvedela tudi vse ali skoraj vse o Svinjaku, saj

nama je kot živi leksikon postregel s pravo disertacijo o tej gori (dandanes) nelepega imena, kot se je slikovito izrazil. Pripovedoval nama je o vlogi zagozde te gore v okviru soške fronte, o nevarnostih, ki prežijo na gori, posebno v slabem vremenu, o številnih kačah itd. Zagreto in kar prepričljivo je navajal, da je gora v starih časih nosila bolj častljivo ime Sovinjak, menda po sovah. Nehote me je ta primer poimenovanja gore spomnil na »črkarsko pravdo pred 50 leti glede Svin(j)ščakov pod Snežnikom, ko so se kopja lomila, al' prav se piše in reče Sviščaki ali Svinjščaki; zmagalo je »lepše« ime s simbolom svišča na račun divjih svinj.

Lepo in dobro se je pogovarjati z domačini, vedno zveš kaj zanimivega in koristnega, a pred nama je bil še vzpon in morala sva se posloviti. Med hojo naju je ob robu gozda pozdravila čreda ovac, vrh tega pa so se tudi na nebu razpasle ljubke ov-